

Dziennik Urzędowy L 246

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47
20 lipca 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1322/2004 z dnia 16 lipca 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2320/97 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących między innymi z Rosji i Rumunii 10
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1323/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1601/1999 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na import drutu ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm, pochodzącego z Indii 14
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1324/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 19
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1325/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2921/90 w odniesieniu do kwoty pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego 21
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1326/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. określające na rok gospodarczy 2003/2004 ostateczną kwotę pomocy dotyczącej suszu paszowego 22
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1327/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. dotyczące stałego przetargu w odniesieniu do kampanii handlowej sezonu 2004/2005 w przedmiocie określenia opłat i/lub zwrotów z tytułu wywozu cukru białego 23
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1328/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. ustalające wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków i róż w zastosowaniu systemu przywozu niektórych produktów uprawy roślin kwiatowych pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy 28

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2004/552/WPZiB:

- ★ **Wspólne działanie Rady 2004/552/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie aspektów działania europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej mających wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej** 30

2004/553/WPZiB:

- ★ **Wspólne stanowisko Rady 2004/553/WPZiB z dnia 19 lipca 2004 r. zmieniające wspólne stanowisko 2003/495/WPZiB w sprawie Iraku** 32

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1321/2004

z dnia 12 lipca 2004 r.

w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejska polityka dotycząca radionawigacji satelitarnej jest obecnie realizowana za pomocą programów EGNOS i GALILEO.
- (2) GALILEO jest pierwszym europejskim programem dotyczącym przestrzeni kosmicznej finansowanym i zarządzanym przez Unię Europejską w połączeniu z Europejską Agencją Kosmiczną (ESA). Oczekuje się, że przyczyni się on do rozwoju licznych zastosowań w obszarach, które są związane, bezpośrednio lub pośrednio, z politykami wspólnotowymi, takimi jak transport (pozycjonowanie i pomiar prędkości przemieszczających się obiektów, ubezpieczenie, opłaty autostradowe), wprowadzanie w życie prawa (nadzorowanie podejrzanych, środki służące przeciwdziałaniu zbrodniom), operacje związane z pobieraniem celi i akcyzy (nadzór naziemny, itd.), rybołówstwo (monitorowanie przemieszczania się statków).
- (3) EGNOS jest trójstronnym programem między Wspólnotą Europejską, ESA i Eurocontrol, zmierzającym do rozszerzenia amerykańskich sygnałów GPS i rosyjskich sygnałów GLONASS dla celów wiarygodności na szerokim terenie geograficznym. Jest on niezależny i uzupełniający w stosunku do GALILEO.
- (4) Konkluzje Rady Europejskiej w Kolonii (3 i 4 czerwca 1999 r.), Feira (19 i 20 czerwca 2000 r.), Nicei (7-11 grudnia 2000 r.), Sztokholmie (23 i 24 marca 2001 r.), Laeken (14 i 15 grudnia 2001 r.), Barcelonie (15 i 16 marca 2000 r.) i Brukseli (20 i 21 marca 2003 r.) podkreśliły strategiczny charakter GALILEO.
- (5) Biorąc pod uwagę strategiczny charakter europejskich programów radionawigacji satelitarnej i potrzeby zapewnienia, że podstawowe interesy publiczne są w odpowiedni sposób chronione i reprezentowane, konieczne jest nadzorowanie następnych faz systemu i wykorzystania funduszy Wspólnoty przeznaczonych na programy zgodnie z odpowiednimi kierunkami politycznymi Rady i decyzjami finansowymi władz budżetowych; należy zatem ustanowić Europejski Organ Nadzoru Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS) (zwany dalej „organem”).
- (6) Przy licznych okazjach, szczególnie w konkluzjach z dnia 5 kwietnia 2001 r. i 26 marca 2002 r., Rada podkreśliła, że podstawowym elementem powodzenia GALILEO w jego fazie rozwojowej i rozmieszczania jest udział sektora prywatnego w tym programie.
- (7) W tym celu organ powinien zawrzeć umowę koncesyjną z dowolnym konsorcjum, które zostanie wybrane po zakończeniu fazy rozwojowej GALILEO, i podjąć kroki w celu zapewnienia wykonania przez to konsorcjum swoich zobowiązań, w szczególności zobowiązań dotyczących usług publicznych wynikających z umowy koncesyjnej.
- (8) Organ powinien być jedynym interlokutorem posiadacza koncesji w sprawach związanych z częstotliwością.
- (9) Równolegle, Państwa Członkowskie, które złożyły wnioski do Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego w sprawie stosowania niezbędnych częstotliwości do zapewnienia funkcjonowania systemu, powinny również zezwolić na udzielenie przez organ prawa ich wyłącznego stosowania posiadaczowi koncesji przez okres trwania koncesji, aby umożliwić mu dostarczanie wymaganych usług wymienionych w specyfikacjach.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 31.3.2004 r. (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (10) Organ powinien być odpowiedzialny za zarządzanie i kontrolowanie stosowania funduszy, szczególnie przydzielonych mu dla programów.
- (11) Organ powinien wspierać Komisję w kwestiach dotyczących satelitarnej radionawigacji, szczególnie w przypadkach, gdzie środki ustawodawcze i wykonawcze okażą się niezbędne.
- (12) Organ powinien wykorzystywać bieżące działania związane z badaniami naukowymi i oceną rozwoju i technologii, zwłaszcza te wykonywane przez ESA. Uwzględniając rezolucję Rady z dnia 16 listopada 2000 r. w sprawie europejskiej strategii kosmicznej⁽¹⁾, Współpraca z ESA powinna obejmować najszerszy zakres możliwości oferowany przez Umowę Ramową pomiędzy Wspólnotą Europejską a ESA, tam gdzie to właściwe.
- (13) Organ powinien chronić i inwestycje wspólnotowe już dokonane w technologiach i infrastrukturze kosmicznej.
- (14) Po jego rozwiązaniu, Wspólne Przedsiębiorstwo GALILEO powinno przekazać organowi, zgodnie z odpowiednimi zasadami swojego statutu, cały majątek, który uzyskało. Cały majątek zgromadzony przez posiadacza koncesji w czasie fazy rozmieszczenia powinien być przekazany organowi jako fazy tworzenia definicji, rozwojowa i rozmieszczenia, które zostały sfinansowane prawie w całości z publicznych funduszy, a wszystkie składniki zgromadzone w ten sposób powinny być pozostawione do dyspozycji posiadacza koncesji.
- (15) Status prawny organu powinien umożliwiać mu działanie jako osoba prawna w wykonywaniu jego obowiązków.
- (16) W celu zapewnienia skutecznego wykonania obowiązków organu Państwa Członkowskie i Komisja powinny być reprezentowane w radzie administracyjnej posiadającej niezbędne uprawnienia do ustalania budżetu, weryfikacji jego wykonywania, przyjmowania stosownych zasad finansowych, ustalania przejrzystych procedur roboczych podejmowania decyzji przez organ, zatwierdzania jego programów działania i wyznaczania dyrektora wykonawczego.
- (17) Sprawne funkcjonowanie organu wymaga wyznaczenie dyrektora wykonawczego na podstawie jego osiągnięć oraz udokumentowanych umiejętności administracyjnych i zarządzania, jak również odpowiednich kompetencji i doświadczenia oraz zapewnienia, że wykonuje on swoje obowiązki całkowicie niezależnie i elastycznie, jeżeli chodzi o organizację wewnętrznego funkcjonowania organu. Dyrektor wykonawczy powinien przygotować i podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia właściwego wykonania programu roboczego organu, powinien co roku przygotować projekt ogólnego sprawozdania, który ma być przedstawiony radzie administracyjnej, powinien sporządzić projekt bilansu przewidywanych przychodów i wydatków organu oraz powinien realizować budżet.
- (18) Procedury, na mocy których osoby te są mianowane na stanowiska, powinny być przejrzyste.
- (19) Rada Administracyjna powinna mieć możliwość ustanowienia Komitetu Badawczo-Technicznego w celu pomocy organu w kwestiach technicznych oraz modernizacji systemu.
- (20) Komitet ds. Zabezpieczenia i Bezpieczeństwa Systemu powinien być ustanowiony w celu wspomaganie organu we wszelkich kwestiach odnoszących się do zabezpieczenia i bezpieczeństwa systemu.
- (21) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności organu uważa się za niezbędne przyznanie mu odrębnego budżetu, którego przychody pochodzą zasadniczo z wkładów Wspólnoty. Procedura budżetowa Wspólnoty jest nadal stosowana w zakresie dotacji, którymi obciążany jest budżet ogólny Unii Europejskiej. Ponadto Trybunał Obrachunkowy powinien podjąć audyt sprawozdań finansowych.
- (22) W ramach swojego zakresu, celów i wykonywania swoich zadań organ powinien w szczególności stosować się do postanowień dotyczących instytucji wspólnotowych.
- (23) Organ powinien stosować odpowiednie ustawodawstwo wspólnotowe dotyczące publicznego dostępu do dokumentów oraz ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych, powinien również stosować się do zasad bezpieczeństwa stosowanych do służb Rady i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371, z 23.12.2000, str. 2.

- (24) Państwa trzecie powinny mieć możliwość uczestnictwa w organie, pod warunkiem że zawarły one wcześniejsze porozumienie ze Wspólnotą o takim skutku, szczególnie jeżeli państwa te brały udział we wcześniejszych fazach programu poprzez swój wkład do programu ESA GALILEOSAT.
- (25) Europejski GNSS powinien być uznawany za infrastrukturę wrażliwą pod względem bezpieczeństwa i niezawodności.
- (26) Powinno się podjąć środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa i niezawodności systemu przeciwko atakom (w złych zamiarach lub innego rodzaju) oraz w celu zapobiegania jego wykorzystaniu w sposób, który mogłyby mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej lub jej Państw Członkowskich.
- (27) Procedura ustanowiona we wspólnym działaniu Rady 2004/552/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie aspektów działania europejskiego systemu nawigacji satelitarnej, które dotyczą bezpieczeństwa Unii Europejskiej⁽¹⁾, powinna być stosowana w przypadkach, gdy Państwa Członkowskie uznają, że ich bezpieczeństwo jest zagrożone.
- (28) Traktat nie przyznaje żadnych innych uprawnień niż te, które są przyznane w jego art. 308 w celu przyjęcia tego rozporządzenia.
- b) Zarządca przyznanymi mu funduszami przeznaczonymi na europejskie programy GNSS oraz monitoruje ogólne zarządzanie finansowe w celu udzielania porad dotyczących wkładów sektora publicznego;
- c) Powierza mu się obowiązek, przejęty od Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo, polegający na zarządzaniu porozumieniem z operatorem ekonomicznym, któremu powierzono obsługę EGNOS, z należyty uwzględnieniem opinii tych stron, które przyczyniły się do finansowania faz rozwoju i rozmieszczenia EGNOS;
- d) Koordynuje działania Państw Członkowskich w odniesieniu do częstotliwości niezbędnych do zapewnienia działania systemu; posiada prawo korzystania z tych wszystkich częstotliwości, niezależnie od miejsca systemu; kontaktuje się bezpośrednio z posiadaczem koncesji w kwestiach związanych z korzystaniem z tych częstotliwości;
- e) W celu wspomaganie Komisji w przygotowywaniu wniosków w sprawie europejskich programów GNSS, które mają być przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, i ich reguł wykonania, przygotowuje ich projekty;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i zamiar

Niniejsze rozporządzenie ustanawia agencję wspólnotową, nazwaną Europejskim Organem Nadzoru GNSS (zwana dalej „organem”), w celu zarządzania publicznymi interesami oraz z zamiarem utworzenia organu wykonawczego dla europejskich programów (GNSS).

Artykuł 2

Zadania

1. Organ wykonuje następujące zadania:

- a) Jest organem udzielającym licencji wobec posiadacza prywatnej koncesji odpowiedzialnego za wprowadzanie w życie i zarządzanie fazami rozmieszczania i operacyjnej GALILEO (dalej zwany „posiadaczem koncesji”); występując w tym charakterze, zawiera z tym ostatnim umowę koncesyjną; zapewnia, że posiadacz koncesji wypełnia umowę koncesyjną i stosuje się do specyfikacji do niej załączonych oraz podejmuje wszelkie środki niezbędne w celu zapewnienia kontynuacji usług w przypadku niewywiązania się ze zobowiązań przez posiadacza koncesji; przyznaje posiadaczowi koncesji prawo korzystania z materialnych i niematerialnych aktywów, o których mowa w art. 3 ust. 1 w trakcie trwania koncesji;

- f) Jest odpowiedzialny za modernizację i opracowywanie nowych generacji systemu;
- g) Może wykonywać takie zadania związane z realizacją budżetu, jakie są mu przyznane przez Komisję i które powiązane są z europejskimi programami GNSS zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE, EURATOM) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾;
- h) Zapewnia, że składniki systemu są właściwie poświadczone; udziela upoważnienia odpowiednim organom uprawnionym do wydawania odpowiednich zaświadczeń oraz monitorowania respektowania standardów i specyfikacji technicznych;
- i) Wprowadza w życie i weryfikuje wykonywanie przez posiadacza koncesji instrukcji wydanych zgodnie ze wspólnym działaniem 2004/552/WPZiB;
- j) Bez uszczerbku dla art. 22, zarządza wszelkimi aspektami odnoszącymi się do zabezpieczenia i bezpieczeństwa systemu. W szczególności:

⁽¹⁾ Patrz strona 30 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 248, z 16.9.2002, str. 1.

- i) zatwierdza załączniki dotyczące bezpieczeństwa umów przemysłowych;
- ii) definiuje specyfikacje bezpieczeństwa systemu i jego składników oraz standardy bezpieczeństwa technik informacyjnych;
- iii) definiuje kryptografię, która wymaga zatwierdzenia na szczeblu rządowym;
- iv) zapewnia, że europejskie sygnały/usługi GNSS są kontrolowane zgodnie z kryteriami bezpieczeństwa określonymi w punktach (i) i (ii);
- v) jest organem akredytacji europejskiego bezpieczeństwa GNSS, monitoruje wprowadzanie w życie procedur bezpieczeństwa i wykonuje kontrole bezpieczeństwa systemu;
- vi) w odniesieniu do usług regulowanych publicznie (PRS):
- definiuje specyfikacje i instrukcje produkowania odbiorników PRS, zgodnie z polityką dostępu do PRS określoną przez Radę,
 - dostarcza wskazówki dotyczące wprowadzania w życie zasad zarządzania PRS w Państwach Członkowskich;
- vii) egzekwuje i weryfikuje zgodność posiadacza koncesji z międzynarodowymi zasadami i porozumieniami (Wassenaar, Reżim Kontrolny Technologii Rakietowych (MTCR), porozumienia międzynarodowe, itp.);
- viii) wprowadza w życie odpowiednie przepisy dotyczące wymiany, posługiwania się i przechowywania tajnych informacji;
- ix) rozwija procedury koordynacji i konsultacji w kwestiach związanych z bezpieczeństwem z Sekretarzem Generalnym Rady Unii Europejskiej, Wysokim Przedstawicielem ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (SG/WP);
- x) identyfikuje i informuje Radę o możliwych środkach, które mogą być podjęte przez Radę w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa Unii Europejskiej lub Państwa Członkowskiego wynikającego z działania lub stosowania systemu, lub w przypadku zagrożenia działania systemu, w szczególności w wyniku kryzysu międzynarodowego;
- xi) udziela porad Radzie, kiedy zwrócono się o to do niego na podstawie wspólnego działania (2004/552/WPZiB);
- xii) udziela porad w sprawie kwestii polityki bezpieczeństwa w porozumieniach międzynarodowych związanych z europejskimi programami GNSS.
2. ESA jest poproszona o dostarczenie organowi wsparcia technicznego i naukowego.

Artykuł 3

Własność

1. Organ jest właścicielem wszelkich aktywów materialnych i niematerialnych, które zostały mu przekazane przez Wspólne Przedsiębiorstwo Galileo po zakończeniu fazy rozwojowej i które mogą być stworzone lub rozwinięte przez właściciela koncesji w czasie fazy rozmieszczenia i operacyjnej.
2. Procedury rządzące przekazywaniem majątku będą, w przypadku Wspólnego Przedsiębiorstwa GALILEO, wyznaczone w czasie postępowania dotyczącego likwidacji określonego w art. 21 statutu Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo załączonego do rozporządzenia (WE) nr 876/2002⁽¹⁾ oraz, w przypadku posiadacza koncesji, w umowie koncesyjnej.
3. Organ jest właścicielem wszelkich materialnych i niematerialnych aktywów EGNOS na podstawie porozumienia z inwestorami EGNOS w sprawie zasad i warunków przekazywania przez ESA tytułu własności wszystkich lub części urządzeń i sprzętu EGNOS.

Artykuł 4

Status prawny, biura lokalne

1. Organ jest organem Wspólnoty. Ma osobowość prawną.
2. W każdym z Państw Członkowskich organ korzysta z najszerzej zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych przyznawanej przez ustawodawstwa krajowe osobom prawnym. Może on w szczególności nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz być stroną postępowania sądowego.
3. Organ może zdecydować o ustanowieniu lokalnych biur w Państwie Członkowskim, pod warunkiem jego zgody, lub w innym państwie uczestniczącym w programie zgodnie z art. 21.
4. Organ jest reprezentowany przez jego dyrektora wykonawczego.

Artykuł 5

Rada Administracyjna

1. Niniejszym ustanawia się Radę Administracyjną w celu wykonywania zadań wymienionych w art. 6.

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, str. 1.

2. Rada Administracyjna składa się z jednego przedstawiciela mianowanego przez każde Państwo Członkowskie oraz jednego przedstawiciela mianowanego przez Komisję. Czas trwania kadencji członków rady wynosi pięć lat. Kadencja może być jednokrotnie odnowiona.

3. Tam gdzie jest to odpowiednie, udział przedstawicieli państw trzecich i jego warunki są ustanowione w ustaleniach, o których mowa w art. 21.

4. Rada Administracyjna mianuje przewodniczącego i wiceprzewodniczącego spośród swoich członków. Wiceprzewodniczący automatycznie zastępuje przewodniczącego, jeżeli nie może on wykonywać swoich obowiązków. Kadencja przewodniczącego i wiceprzewodniczącego wynosi dwa i pół roku i wygasa, kiedy przestają oni być członkami rady administracyjnej. Kadencja może być jednokrotnie odnowiona.

5. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady Administracyjnej.

Dyrektor wykonawczy organu bierze udział w obradach.

Rada Administracyjna odbywa zwykle posiedzenia dwa razy do roku. Dodatkowo, spotyka się z inicjatywy swojego przewodniczącego lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej swoich członków.

Rada Administracyjna może zaprosić na swoje posiedzenie w charakterze obserwatora dowolną osobę, której opinia może mieć znaczenie. W czasie dyskusji nad zagadnieniami bezpieczeństwa przedstawiciele Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela i przewodniczący Komitetu ds. Zabezpieczenia i Bezpieczeństwa Systemu są obecni jako obserwatorzy. Członkowie Rady Administracyjnej mogą, zgodnie z przepisami dotyczącymi jej zasad i procedury, korzystać z porad doradców lub ekspertów.

Sekretariat Rady Administracyjnej jest zapewniony przez organ.

6. Rada Administracyjna podejmuje decyzje większością dwóch trzecich swoich członków, chyba że niniejsze rozporządzenie przewiduje inaczej.

7. Każdy członek ma jeden głos. Dyrektor wykonawczy organu nie bierze udziału w głosowaniu.

Regulamin wewnętrzny ustanawia bardziej szczegółowe ustalenia dotyczące głosowania, w szczególności warunki, na podstawie których jeden członek działa w imieniu innego członka.

Artykuł 6

Zadania Rady Administracyjnej

Rada Administracyjna:

- a) mianuje dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 7 ust. 2;
 - b) przyjmuje do 30 listopada każdego roku, po otrzymaniu opinii, program pracy organu na nadchodzący rok i przesyła go Państwom Członkowskim, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Ten program pracy jest przyjmowany bez uszczerbku dla rocznej procedury budżetowej Wspólnoty;
 - c) wykonuje swoje obowiązki związane z budżetem organu zgodnie z art. 11 i 12;
 - d) jest odpowiedzialna za wszelkie decyzje związane z zadaniami wyznaczonymi w art. 2 lit. j), które we wszystkich przypadkach podejmowane są po konsultacji z Komitetem ds. Zabezpieczenia i Bezpieczeństwa Systemu lub na jego wniosek;
 - e) wykonuje uprawnienia dyscyplinarne w stosunku do dyrektora wykonawczego;
 - f) przyjmuje szczególne przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie prawa dostępu do dokumentów organu, zgodnie z art. 19;
 - g) przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności i planów organu i przesyła je, do 15 czerwca, Państwom Członkowskim, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Trybunałowi Obrachunkowemu;
- Organ przesyła organowi budżetowemu wszelkie informacje mające znaczenie dla wyniku procedur oceniających;
- h) przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 7

Dyrektor zarządzający

1. Organ jest zarządzany przez swojego dyrektora wykonawczego, który jest całkowicie niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków, bez uszczerbku dla odpowiednich uprawnień Komisji i Rady Administracyjnej.

2. Dyrektor wykonawczy jest mianowany przez Radę Administracyjną na podstawie jego osiągnięć oraz udokumentowanych umiejętności administracyjnych i zarządzania, jak również odpowiednich kompetencji i doświadczenia, spośród co najmniej trzech kandydatów przedstawionych przez Komisję. Rada Administracyjna podejmuje decyzję większością trzech czwartych swoich członków.

Rada Administracyjna ma prawo odwołania dyrektora wykonawczego na podstawie takiej samej procedury.

Kadencja dyrektora wykonawczego wynosi pięć lat. Kadencja może być jednokrotnie odnowiona.

3. Parlament Europejski lub Rada mogą wezwać dyrektora wykonawczego do przedstawienia sprawozdania w sprawie wykonania jego obowiązków.

Artykuł 8

Zadania dyrektora wykonawczego

Dyrektor wykonawczy:

- a) jest odpowiedzialny za reprezentowanie organu i jego zarządzanie;
- b) przygotowuje pracę Rady Administracyjnej. Uczestniczy, bez prawa do głosu, w pracach Rady Administracyjnej;
- c) jest odpowiedzialny za wprowadzanie w życie rocznego programu pracy organu pod kontrolą Rady Administracyjnej;
- d) podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu przyjmowania wewnętrznych instrukcji administracyjnych oraz publikację komunikatów w celu zapewnienia funkcjonowania organu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- e) sporządza szacunki przychodów i wydatków organu zgodnie z art. 11 i realizuje budżet zgodnie z art. 12;
- f) przygotowuje każdego roku projekt ogólnego sprawozdania i przedstawia go Radzie Administracyjnej;
- g) definiuje strukturę organizacyjną organu i przedstawia ją Radzie Administracyjnej do zatwierdzenia. Ustanawia właściwą stałą strukturę do wprowadzania decyzji związanych z bezpieczeństwem i koniecznych kontaktów operacyjnych związanych z bezpieczeństwem.
- h) wykonuje w stosunku do personelu kompetencje określone w art. 16;
- i) może przyjmować, po otrzymaniu zatwierdzenia Rady Administracyjnej, wszelkie środki niezbędne do ustanowienia biur lokalnych w Państwach Członkowskich, zgodnie z art. 4.

Artykuł 9

Komitet Naukowo-Techniczny

1. Bez uszczerbku dla art. 2 Rada Administracyjna może ustanowić Komitet Naukowo-Techniczny i mianować jego członków oraz przewodniczącego spośród uznanych ekspertów z Państw Członkowskich i Komisji. Państwa Członkowskie i Komisja przedstawiają propozycję dotyczącą takich członków. Tam gdzie jest to odpowiednie, udział przedstawicieli państw trzecich i jego warunki są ustanowione w ustaleniach, o których mowa w art. 21.

2. Komitet Naukowo-Techniczny może być odpowiedzialny za:

- a) przedstawianie opinii w sprawie kwestii technicznych lub w sprawie propozycji wiążących się z istotnymi zmianami projektu europejskiego systemu GNSS;
- b) przedstawianie zaleceń w sprawie modernizacji systemu;
- c) wykonywanie wszelkich innych zadań niezbędnych do rozwijania fachowej wiedzy w dziedzinie radionawigacji satelitarnej.

3. Z zastrzeżeniem uzyskania zgody Rady Administracyjnej Komitet Naukowo-Techniczny sporządza swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 10

Komitet ds. Zabezpieczenia i Bezpieczeństwa Systemu

1. Rada Administracyjna ustanawia Komitet ds. Zabezpieczenia i Bezpieczeństwa Systemu. Składa się on z przedstawiciela Państw Członkowskich, jednego na państwo, oraz jednego przedstawiciela Komisji wybranych spośród uznanych ekspertów ds. bezpieczeństwa. Przedstawiciel Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela uczestniczy w posiedzeniach Komitetu jako obserwator.

2. Komitet dostarcza opinie w sprawie kwestii zabezpieczenia i bezpieczeństwa, o których mowa w art. 2 lit. j).

3. Komitet wybiera przewodniczącego i jego zastępcę spośród swoich członków i sporządza swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 11

Budżet

1. Bez uszczerbku dla innych źródeł i należności jeszcze nieokreślonych, przychód organu składa się z dotacji wspólnotowej wprowadzonej do budżetu ogólnego Unii Europejskiej w celu zapewnienia równowagi między przychodami a wydatkami.

2. Wydatki organu obejmują wydatki związane z personelem, administracją, infrastrukturą, kosztami operacyjnymi i wydatki związane z funkcjonowaniem Komitetu Naukowo-Technicznego, Komitetu ds. Zabezpieczeń i Bezpieczeństwa Systemu oraz umowami i porozumieniami zawartymi przez organ z uwzględnieniem wprowadzania w życie europejskich programów GNSS.

3. Dyrektor wykonawczy sporządza projekt sprawozdania szacunkowych przychodów i wydatków organu na następny rok i przekazuje go Radzie Administracyjnej wraz z projektem planu wykonawczego.

4. Dochody i wydatki powinny się równoważyć.

5. Każdego roku Rada Administracyjna, na podstawie projektu sprawozdania z przychodów i wydatków, opracowuje sprawozdanie z szacunkowych przychodów i wydatków organu na następny rok finansowy.

6. Takie szacunkowe sprawozdanie, które zawiera projekt planu wykonawczego wraz z tymczasowym programem prac, jest przekazywane przez Radę Administracyjną Komisji oraz państwom, z którymi Wspólnota zawarła porozumienia zgodnie z art. 21, do 31 marca.

7. Szacunkowe sprawozdanie jest przesyłane przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie (dalej zwane „organem budżetowym”) wraz ze wstępnym projektem ogólnego budżetu Unii Europejskiej.

8. Na podstawie szacunkowego sprawozdania Komisja wprowadza do wstępnego projektu ogólnego budżetu Unii Europejskiej szacunki, które uważa za niezbędne dla wykonania planu oraz kwoty dotacji, które mają być ujęte w ogólnym budżecie, które przedstawia organowi budżetowemu zgodnie z art. 272 Traktatu.

9. Organ budżetowy autoryzuje środki dotacji dla organu i przyjmuje plan wykonawczy dla organu.

10. Budżet jest przyjmowany przez Radę Administracyjną. Staje się on ostateczny po ostatecznym przyjęciu ogólnego budżetu Unii Europejskiej. Tam gdzie jest to właściwe, jest on odpowiednio korygowany.

11. Rada Administracyjna, tak szybko jak to możliwe, notyfikuje władzy budżetowej swój zamiar wprowadzenia w życie dowolnych projektów, które mogą mieć poważne implikacje finansowe dla realizacji budżetu, w szczególności wszelkich projektów odnoszących się do majątku, takich jak wynajem lub zakup budynków. Powiadamia o tym Komisję.

12. Kiedy dział władzy budżetowej notyfikuje swój zamiar przedstawienia opinii, przesyła swoją opinię Radzie Administracyjnej w ciągu okresu sześciu tygodni po dacie notyfikacji projektu.

Artykuł 12

Realizacja i kontrola budżetu

1. Dyrektor zarządzający realizuje budżet organu.

2. Do 1 marca następującego po każdym roku finansowym, księgowy organu komunikuje tymczasowe sprawozdania finansowe księgowemu Komisji, wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za ten rok finansowy. Księgowy Komisji konsoliduje tymczasowe rachunki instytucji i organów zdecentralizowanych, zgodnie z art. 128 rozporządzenia (WE, Euratom) 1605/2002.

3. Do 31 marca następującego po każdym roku finansowym księgowy organu komunikuje tymczasowe sprawozdania finansowe księgowemu Komisji, wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za ten rok finansowy. Sprawozdanie jest również przesyłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego w sprawie tymczasowych sprawozdań finansowych organu, zgodnie z art. 129 rozporządzenia (WE, Euratom) 1605/2002, dyrektor wykonawczy sporządza końcowe sprawozdanie organu będącego w jego gestii i przedstawia je Radzie Administracyjnej celem wydania opinii.

5. Rada Administracyjna dostarcza opinię w sprawie sprawozdania końcowego organu.

6. Dyrektor wykonawczy przekazuje, do 1 lipca każdego roku finansowego, sprawozdanie końcowe do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji oraz do Trybunału Obrachunkowego, wraz z opinią Rady Administracyjnej.

7. Sprawozdania końcowe są publikowane.

8. Dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu swoją odpowiedź na jego uwagi do 30 września. Swoją odpowiedź przesyła również Radzie Administracyjnej.

9. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego żądanie, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium na dany rok budżetowy, zgodnie z artykułem 146 ust. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) 1605/2002.

10. Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, w terminie do dnia 30 kwietnia roku N +2 udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok N.

Artykuł 13

Postanowienia finansowe

Zasady finansowe stosujące się do organu są przyjmowane przez Radę Administracyjną po konsultacji z Komisją. Nie mogą one odbiegać od rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽¹⁾ w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, z wyjątkiem przypadku, gdy wymagają tego ich specyficzne potrzeby operacyjne i po uzyskaniu uprzedniej zgody Komisji.

Artykuł 14

Środki przeciwdziałania nadużyciom

1. W celu przeciwdziałania nadużyciom, korupcji i innym bezprawnym działaniom przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽²⁾ stosują się bez ograniczeń.

2. Organ przystępuje do Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾ oraz bezzwłocznie wydaje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu organu.

3. Decyzje dotyczące finansowania oraz wykonujące porozumienia i instrumenty wynikające z nich wyraźnie stwierdzają, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, jeżeli jest to konieczne, przeprowadzać na miejscu kontrole odbiorców finansowania organu oraz urzędników odpowiedzialnych za ich przydzielenie.

Artykuł 15

Przywileje i immunitety

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich stosuje się do organu.

Artykuł 16

Personel

1. Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich, warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz zasady przyjęte wspólnie przez instytucje Wspólnoty Europejskiej dla celów stosowania tego regulaminu pracowniczego i warunków stosują się do personelu organu. Rada Administracyjna, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje niezbędne szczegółowe zasady ich stosowania.

2. Bez uszczerbku dla art. 8 uprawnienia przyznane wyznaczającemu organowi przez regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia innych pracowników są wykonywane przez organ w odniesieniu do jego personelu.

3. Personel organu składa się z urzędników zrekrutowanych przez organ w miarę potrzeb wykonywania przez niego swoich zadań, ale może również składać się z urzędników wyznaczonych lub delegowanych przez Komisję lub Państwa Członkowskie na czas określony.

Artykuł 17

Odpowiedzialność

1. Odpowiedzialność umowna organu za zobowiązania regulowana jest przez prawo właściwe dla danej umowy. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w stosunku do każdej klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez organ.

2. W dziedzinie odpowiedzialności pozaumownej organ powinien naprawić, zgodnie z zasadami ogólnymi, wspólnymi dla praw Państw Członkowskich, szkody wyrządzone przez jego departamenty lub jego pracowników przy wykonywaniu ich funkcji.

3. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w każdym sporze związanym z odszkodowaniem za szkodę, o której mowa w ust. 2.

4. Odpowiedzialność osobistą pracowników wobec organu określają stosowane do nich postanowienia ustanowione w regulaminie pracowniczym i warunkach zatrudnienia.

Artykuł 18

System językowy

1. Przepisy ustanowione w rozporządzeniu nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. ustanawiającym system językowy stosowany w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej⁽⁴⁾ stosują się do organu.

2. Tłumaczenia wymagane dla funkcjonowania organu są zapewnione przez centrum tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej.

Artykuł 19

Dostęp do dokumentów i ochrona danych o charakterze osobowym

1. Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. odnoszące się do publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽⁵⁾ stosuje się do dokumentów organu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 357, z 31.12.2002, str. 72.

⁽²⁾ Dz.U. L 136, z 31.5.1999, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 136, z 31.5.1999, str. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. 17, z 6.10.1958, str. 385/58. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

2. Rada Administracyjna przyjmuje ustalenia dotyczące wprowadzania w życie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Decyzje podjęte przez organ zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub postępowania przez Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, na podstawie, odpowiednio, art. 195 i 230 Traktatu.

4. W czasie przetwarzania danych odnoszących się do osób fizycznych, organ podlega przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy Wspólnoty i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾.

Artykuł 20

Reguły bezpieczeństwa

Organ stosuje zasady dotyczące bezpieczeństwa zawarte w decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniającej jej regulamin wewnętrzny⁽²⁾. Obejmuje to między innymi przepisy dotyczące wymiany tajnych informacji, posługiwania się nimi i ich przechowywania.

Artykuł 21

Udział państw trzecich

1. Organ jest otwarty na przystąpienie państw trzecich, które zawarły porozumienia ze Wspólnotą Europejską w tym zakresie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lipca 2004 r.

2. Zgodnie z odpowiednimi przepisami zostaną opracowane ustalenia uściślające, w szczególności, charakter, rozmiar i sposób, w jaki te państwa trzecie będą uczestniczyć w pracach organu, włącznie z przepisami związanymi z uczestnictwem w inicjatywach podjętych przez organ, wkładami finansowymi oraz personelem.

3. Udział państwa trzeciego w organie jest przedmiotem zatwierdzenia Rady.

Artykuł 22

Kwestie związane z bezpieczeństwem Unii Europejskiej lub jej Państw Członkowskich

W przypadkach kiedy działanie systemu ma wpływ na bezpieczeństwo Unii lub jej Państw Członkowskich obowiązki i uprawnienia Unii Europejskiej, włącznie z wyjątkowymi przypadkami, gdzie pilność sytuacji wymaga natychmiastowego działania, są określone we wspólnym działaniu (2004/552/WPZiB).

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

B. BOT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1322/2004

z dnia 16 lipca 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2320/97 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących między innymi z Rosji i Rumunii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”)⁽¹⁾ w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 2 i 3,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym przewidzianym w rozporządzeniu podstawowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 2320/97⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących z Węgier, Polski, Rosji, Republiki Czeskiej, Rumunii i Republiki Słowackiej. Zobowiązania zaoferowane przez producentów-eksporterów na Węgrzech, w Polsce, w Republice Czeskiej i w Republice Słowackiej zostały przyjęte decyzją Komisji 97/790/WE⁽³⁾ a zobowiązania zaoferowane przez producentów-eksporterów w Rosji – decyzją Komisji 2000/70/WE⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 25.11.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 235/2004 (Dz.U. L 40, 12.2.2004, str.11)

⁽³⁾ Dz.U. L 322 z 25.11.1997, str. 63.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2000, str. 78.

- (2) Dnia 1 maja 2004 r. Unia Europejska powiększyła się o dziesięć nowych Państw Członkowskich. Z datą środki antydumpingowe obowiązujące we Wspólnocie złożonej z piętnastu Państw Członkowskich zostały automatycznie rozszerzone w celu stosowania przez nowe Państwa Członkowskie w odniesieniu do przywozów z krajów trzecich. W tym samym dniu wygasły automatycznie środki w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich.

- (3) Aktualnie obowiązujące środki stosuje się w odniesieniu do przywozów pochodzących z Rosji (cło antydumpingowe w wysokości 26,8% oraz trzy zobowiązania cenowe) i z Rumunii (cła antydumpingowe w wysokości od 9,8 do 38,2% oraz cztery zobowiązania cenowe).

2. Przeglądy tymczasowe i związane z wygaśnięciem środków

- (4) Dnia 23 listopada 2002 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o rozpoczęciu przeglądu tymczasowego i związanego z wygaśnięciem środków antydumpingowych stosowanych względem przywozów niektórych rur i przewodów bez szwu żelaznych lub ze stali niestopowej pochodzących z Polski, Rosji, Republiki Czeskiej, Rumunii i Republiki Słowackiej⁽⁵⁾.

- (5) Z wnioskiem o przegląd zwrócił się Komitet Ochrony sektora rur stalowych bez szwu w Unii Europejskiej w imieniu producentów, którzy reprezentują znaczącą część produkcji Wspólnoty ogółem w zakresie niektórych rur i przewodów bez szwu żelaznych lub ze stali niestopowej.

- (6) Podstawą dla wniosku o przegląd związany z wygaśnięciem środków jest zarzut utrzymywania się i ponownego występowania praktyk dumpingowych oraz szkody dla przemysłu Wspólnoty. Podstawą dla wniosku o przegląd tymczasowy jest fakt, że forma i poziom środków są nieodpowiednie do przeciwdziałania powodującym szkodę praktykom dumpingowym.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 288 z 23.11.2002, str. 2.

- (7) W odniesieniu do Rosji i Rumunii nadal trwają dochodzenia przegląadowe.

3. Rozpatrywany produkt

- (8) Kategorie produktu objęte przeglądami tymczasowymi i przeglądami dotyczącymi wygaśnięcia środków (art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego) („produkt rozpatrywany”) są takie same, jak kategorie przedstawione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2320/97, tj.:

a) przewody bez szwu żelazne lub ze stali niestopowej używane w rurociągach naftowych i gazowych, o średnicy zewnętrznej poniżej 406,4 mm;

b) rury bez szwu o przekroju kołowym żelazne lub ze stali niestopowej, ciągnięte lub walcowane na zimno, inne niż rury precyzyjne;

c) inne rury o przekroju kołowym, żelazne lub ze stali niestopowej, inne niż gwintowane lub przeznaczone do obróbki metodą gwintowania, o średnicy zewnętrznej poniżej 406,4 mm,

aktualnie oznaczone kodem CN ex 7304 10 10, ex 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 oraz 7304 39 93. Wymienione kody podane są jedynie dla informacji.

B. OCENA RELACJI POMIĘDZY DECYZJĄ KOMISJI NR 2003/382/WE I ROZPORZĄDZENIEM RADY (WE) NR 2320/97

1. Postępowanie w sprawie zachowania antykonkurencyjnego w rozumieniu art. 81 Traktatu WE

- (9) Decyzją Komisji 2003/382/WE („Decyzja o Konkurencji”) z grudnia 1999 r.⁽¹⁾, na kilku producentów wspólnotowych nałożono kary za udział w dwóch przypadkach naruszenia postanowień art. 81 ust. 1 Traktatu WE.

- (10) Po przyjęciu Decyzji o Konkurencji początkowo uważano, że ewentualny związek z rozporządzeniem (WE) nr 2320/97, jeżeli takowy istnieje, nie wymaga ponownego rozpatrzenia ustaleń przedstawionych we wspomnianym rozporządzeniu. Tym niemniej, w następstwie opublikowania Decyzji o Konkurencji, jedna z zainteresowanych stron podniosła kwestię możliwego wpływu zachowania antykonkurencyjnego na obowiązujące środki antidumpingowe i dostarczyła dalszych informacji w kwestiach związanych z ustaleniami dotyczącymi zaistniałej szkody i związków przyczynowych, zawartymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2320/97. Niniejsze rozporządzenie ma na celu zbadanie, czy Decyzja o Konkurencji powinna mieć jakiegokolwiek konsekwencje dla pozostających aktualnie w mocy środków antidumpingowych.

2. Produkty objęte Decyzją o Konkurencji

- (11) Rozpatrywane produkty, podlegające Decyzji o Konkurencji, to przewody i rury bez szwu, ze stali węglowej, w szczególności te stosowane w przemyśle naftowym i gazowym. Obejmują one dwie główne kategorie, czyli, z jednej strony, rury służące do transportu ropy i gazu na średnich i długich odległościach („LP”), z drugiej strony – przewody i rury głębinowe znane pod nazwą OCTG („przewody i rury OCTG”). LP objęte są kodem CN ex 7304 10, zaś „przewody i rury OCTG” są objęte kodem CN 7304 21.

- (12) Zakres dochodzenia antidumpingowego obejmuje szerszy zakres produktów niż ten podlegający Decyzji o Konkurencji. Z porównań wynika jednak, że kategorie produktu objęte kodem CN ex 7304 10 10 oraz kodem CN ex 7304 10 30, czyli przewody i rury stosowane w rurociągach naftowych i gazowych, których zewnętrzna średnica nie przekracza 406,4 mm, wchodzą w zakres postępowania antidumpingowego, jak i naruszenia konkurencji, chociaż reprezentują zaledwie niewielką część wspólnotowego rynku rozpatrywanego produktu.

3. Rozpatrywane produkty

- (13) Dziesięciu producentów wspólnotowych, reprezentujących ponad 90 % całkowitej produkcji wspólnotowej produktów objętych dochodzeniem, współpracowało w ramach postępowania antidumpingowego. Spośród tych dziesięciu firm trzy miały również swój udział w naruszeniu art. 81 ust. 1 Traktatu WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 6.6.2003, str. 1.

4. Naruszenie w okresie objętym dochodzeniem i w rozpatrywanym okresie

(14) Okres objęty badaniem dotyczącym praktyk dumpingowych i wyrządzonej szkody trwał od 1 września 1995 r. do 31 sierpnia 1996 r. („okres objęty dochodzeniem”), natomiast badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody w ramach dochodzenia antydumpingowego objęło okres od stycznia 1992 r. do końca okresu objętego dochodzeniem, czyli do dnia 31 sierpnia 1996 r. („rozpatrywany okres”).

(15) W okresie objętym dochodzeniem i w rozpatrywanym okresie wystąpiły dwa naruszenia:

a) W ramach kartelu UE-Japonia zainteresowani producenci naruszyli postanowienia art. 81 ust. 1 Traktatu WE za sprawą swojego uczestnictwa, wraz z innymi producentami, w porozumieniu przewidującym między innymi wzajemne poszanowanie poszczególnych krajowych rynków standardowych gwintowanych przewodów i rur OCTG i LP bez szwu. Naruszenie trwało od roku 1990 do roku 1995, chociaż nie udało się z całą pewnością wskazać momentu, w którym zaprzestano wymienionych działań.

b) Równolegle, w ramach kartelu europejskiego, producenci naruszyli postanowienia art. 81 ust. 1 Traktatu WE, zawierając z innymi producentami, w kontekście zachowań antykonkurencyjnych wspomnianych w lit. a) powyżej, umowy prowadzące do podziału dostaw gładkich przewodów i rur OCTG. Naruszenie trwało od roku 1991 do roku 1999 oraz od roku 1993 do roku 1997 w przypadku jednego z producentów objętych dochodzeniem antydumpingowym.

(16) Naruszenie wspomniane w akapicie 15 lit. b) nie ma bezpośredniego wpływu na dochodzenie antydumpingowe, ponieważ rozpatrywany produkt objęty jest kodem CN 7304 21, a tym samym leży poza zakresem dochodzenia antydumpingowego.

(17) W odniesieniu do naruszenia wspomnianego w akapicie 15 lit. a), okres objęty dochodzeniem w ramach postępowania antydumpingowego i okres działania kartelu UE-Japonia pokrywały się w okresie od 1 września 1995 r. do 31 grudnia 1995 r. W przypadku okresu rozpatrywanego ta równoległość czasowa trwała od stycznia 1992 r. do 31 grudnia 1995 r.

5. Analiza

(18) Jak stwierdzono powyżej, postępowanie antydumpingowe i przypadki zachowań antykonkurencyjnych cechuje częściowe nakładanie się na siebie nawzajem pod względem czasowym. Produkty objęte dochodzeniem dotyczącym zachowań antykonkurencyjnych pokrywają się częściowo z produktami wchodzącymi w zakres dochodzenia antydumpingowego (akapit 12). Okres objęty dochodzeniem i okres rozpatrywany do celów postępowania antydumpingowego oraz okres, w odniesieniu do którego zostało stwierdzone naruszenie zasad konkurencji, częściowo się pokrywają (akapit 17). Niektórzy z producentów wspólnotowych, mający związek z praktykami antykonkurencyjnymi, należą również do przemysłu wspólnotowego, jak określono w postępowaniu antydumpingowym.

(19) Biorąc pod uwagę fakt, że zbieżność dotycząca zakresu produktów zaangażowanych firm oraz okresów obu dochodzeń jest zaledwie częściowa, stwierdzono, że opisana praktyka antykonkurencyjna miała ograniczony wpływ na dochodzenie antydumpingowe, w wyniku którego doszło do nałożenia w roku 1997 ostatecznego cła. Ponadto, jeżeli wykluczy się dane firm, w odniesieniu do których stwierdzono, że naruszyły one art. 81 ust. 1 Traktatu WE, otrzymane wyniki wydają się porównywalne do tych, które obliczono na podstawie danych dziesięciu współpracujących producentów wspólnotowych, włącznie z producentami uczestniczącymi w wyżej opisanych praktykach antykonkurencyjnych. Oznacza to, że szkodliwy dumping i tak miałyby miejsce. W związku z tym jest wysoce nieprawdopodobne, by antykonkurencyjne zachowanie producentów wspólnotowych miało znaczący wpływ na pierwotnie wyniki uzyskane w drodze dochodzenia antydumpingowego. Niemniej jednak nie można potwierdzić z całą pewnością, że gdyby nie zaistniało wymienione zachowanie antykonkurencyjne, ogólne warunki rynkowe byłyby takie same.

6. Podsumowanie

(20) W świetle powyższego uznaje się za stosowne zaprzestanie stosowania środków ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 2320/97. Decyzja ta jest zgodna z zasadami racjonalnej administracji i dobrych praktyk administracyjnych. Należy przy tym podkreślić, że w kontekście trwających przeglądów tymczasowych i związanych z wygaśnięciem środków, w najbliższej przyszłości powinny zostać udostępnione nowe wyniki, co umożliwi dokonanie oceny sytuacji na podstawie danych, na które zachowanie antykonkurencyjne z pewnością nie miało wpływu. Do chwili zakończenia trwających przeglądów cło nie będzie pobierane. Z powyższego wynika również, że aktualne zobowiązania nie będą stosowane do chwili uzyskania wyników trwającego przeglądu tymczasowego i związanego z wygaśnięciem środków.

- (21) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zamiarze zaprzestania stosowania środków ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 2320/97. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia swoich uwag odnośnie do wymienionego zawiadomienia.
- (22) Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozpatrzone, a tam gdzie było to właściwe, uwzględnione.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2320/97 dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 8

Zaprzestaje się stosowania art. 1, 2 i art. 3 od dnia 21 lipca 2004 r.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lipca 2004 r.

W imieniu Rady
A. NICOLAÏ
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) Nr 1323/2004

z dnia 19 lipca 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1601/1999 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na import drutu ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm, pochodzącego z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 dotyczącego ochrony przed importem subsydiowanych produktów z krajów nie będących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („Rozporządzenie podstawowe”) w szczególności jego artykuł 20,

uwzględniając propozycję przedłożoną przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURY POPRZEDNIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1601/1999⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na import drutu ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm („produkt będący przedmiotem sprawy”) objętego kodem CN ex 7223 00 19 19 pochodzący z Indii. Środki przybrały formę cła *ad valorem* na poziomie od 0 % do 42,9 % dla eksporterów indywidualnych, ze stawką w wysokości 44,4 % dla eksporterów niewspółpracujących.

B. PROCEDURA BIEŻĄCA**1. Wniesienie o rewizję**

- (2) W następstwie nałożenia ostatecznych środków, Komisja otrzymała wniosek o rozpoczęcie przyspieszonej rewizji z rozporządzenia (WE) nr 1601/1999, zgodnie z artykułem 20 podstawowego rozporządzenia, złożony przez hinduskiego producenta VSL Wires Limitem („wnioskodawca”). Wnioskodawca stwierdził, że nie jest on powiązany z żadnym innym eksporterem produktu będącego przedmiotem sprawy w Indiach. Ponadto, stwierdził, że nie dokonywał eksportu produktu będącego przedmiotem sprawy w czasie pierwszego okresu dochodzenia (tzn. od 1 kwietnia 1997 do 31 marca 1998), ale eksportował produkt będący przedmiotem sprawy na terytorium Wspólnoty po tym okresie. Na powyższej podstawie, wnioskodawca złożył wniosek o ustanowienie indywidualnej stawki celnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77, z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 22.7.1999, str. 26.

2. Rozpoczęcie przyspieszonej rewizji

- (3) Komisja przeprowadziła badanie dowodów przedłożonych przez wnioskodawcę i uznała je za dostatecznie uzasadnione, dla rozpoczęcia rewizji zgodnie z artykułem 20 podstawowego rozporządzenia. Po konsultacji z Komitetem Doradczym, oraz przedstawicielami przemysłu będącego przedmiotem sprawy, Komisja rozpoczęła, ogłaszając komunikat w Dzienniku Urzędowym⁽³⁾, przyspieszoną rewizję rozporządzenia (WE) nr 1601/1999 w sprawie firmy będącej przedmiotem sprawy oraz rozpoczęła swoje dochodzenie.

3. Produkt będący przedmiotem sprawy

- (4) Produkt objęty bieżącą rewizją jest tym samym produktem, który jest przedmiotem rozporządzenia (WE) nr 1601/1999, czyli drutem ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm, zawierający wagowo 2,5 % lub więcej niklu, z wyłączeniem druta zawierającego wagowo 28 % lub powyżej, lecz nie więcej niż 31 % niklu oraz 20 % lub powyżej, lecz nie więcej niż 22 % chromu.

4. Czas trwania dochodzenia

- (5) Dochodzenie w sprawie subwencjonowania objęło okres od 1 kwietnia 2002 do 31 marca 2003 („okres rewizji dochodzenia”).

5. Strony zainteresowane

- (6) Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawcę i Rząd Indii („GOI”) o wszczęciu postępowania. Ponadto, strony, których ta sprawa dotyczy bezpośrednio, otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i zwrócenia się z prośbą o możliwość ustnego wyjaśnienia. Jednakże, Komisja nie otrzymała żadnych opinii, ani prośb o możliwość ustnego wyjaśnienia.
- (7) Komisja wysłała wnioskodawcy kwestionariusz i otrzymała wyczerpującą odpowiedź w wymaganym terminie. Komisja przeprowadziła poszukiwania i dokonała weryfikacji wszelkich informacji uznanych za niezbędne dla celów przeprowadzenia dochodzenia i odbyła wizytę weryfikacyjną na terenie wnioskodawcy.

⁽³⁾ Dz.U. C 161 z 10.7.2003, str. 3.

C. ZAKRES REWIZJI

- (8) Ponieważ wnioskodawca nie złożył wniosku o zbadanie ustaleń w sprawie szkody, rewizję ograniczono do subwencjonowania.
- (9) Komisja zbadała te same programy dotyczące subwencji, które były analizowane podczas pierwszego dochodzenia. Sprawdzono również, czy wnioskodawca korzystał już z programów, które miały rzekomo przyznawać fundusze przy pierwszym zażaleniu, ale nie zostały wykorzystane podczas pierwszego dochodzenia. Sprawdzono również, czy wnioskodawca wykorzystał pomoc wynikającą z jakichkolwiek programów dotyczących subwencji, ustanowionych po końcowym okresie pierwszego dochodzenia, lub czy otrzymał pomoc *ad hoc* po tej dacie.

D. WYNIKI DOCHODZENIA**1. Kompetencje nowego eksportera**

- (10) Wnioskodawca udowodnił, że nie był związany bezpośrednio lub pośrednio z indyjskimi producentami eksportującymi, na których nałożono cło wyrównawcze w związku z produktem będącym przedmiotem sprawy.
- (11) Dochodzenie potwierdziło, że wnioskodawca nie dokonywał eksportu produktu będącego przedmiotem sprawy podczas okresu trwania pierwszego dochodzenia tj. od 1 kwietnia 1997 do 31 marca 1998.
- (12) Ustalono, że wnioskodawca dokonał tylko jednej sprzedaży na terytorium Wspólnoty, która miała miejsce w sierpniu 2001 tj. po okresie pierwszego dochodzenia, ale długo przed okresem rewizji dochodzenia.
- (13) W odpowiedzi na kwestionariusz, wnioskodawca wyszczególnił tylko jeden kontrakt, który był podpisany podczas rewizji dochodzenia, jednakże badanie na miejscu potwierdziło, że transakcja ta nigdy nie doszła do skutku. W rezultacie, wnioskodawca nie był zobowiązany żadną umową do eksportowania do Wspólnoty.
- (14) Jednakże, zauważono, że firma eksportowała w dużych ilościach do innych krajów podczas kolejnego dochodzenia, co pozwoliło na obliczenie korzyści płynących ze sprzedaży eksportowej z subwencji, jako że korzyści te wzrastały bez względu na miejsce sprzedaży.

W takim przypadku Komisja zdecydowała sprawdzić wszystkie informacje, które uważała za niezbędne dla celów przyśpieszonej rewizji dochodzenia, aby obliczyć ilość subwencji wyrównawczej i poziom odpowiedniego całkowitego obrotu petenta podczas okresu rewizji dochodzenia.

2. Subwencjonowanie

- (15) Na podstawie informacji zawartych w odpowiedzi petenta na kwestionariusz Komisji, zostały zweryfikowane następujące programy:
- System „paszportowego” uprawnienia celnego
 - Program Zwalnający z Płacenia Podatku Dochodowego
 - Program Promocji Eksportu Dóbr Kapitałowych
 - Strefy Przetwarzania Produktów Eksportowych/Jednostki Zorientowane na Eksport

3. System „paszportowego” uprawnienia celnego („DEPB”)*Zasady ogólne*

- (16) Ustalono, że wnioskodawca czerpał korzyści z niniejszego programu podczas okresu rewizji dochodzenia, dla celów po-eksportowych. Dokładny opis programu zawarty jest w paragrafie 4.3 Polityki Eksportu i Importu (Nota nr 1/2002-7 Ministerstwa Handlu i Przemysłu Rządu Indii z dnia 31 marca 2002) Niniejszy program zakłada, że uprawniony eksporter może ubiegać się o fundusze, które są obliczane jako procent wartości gotowych produktów na eksport. Niniejsze taryfy zostały ustalone przez władze indyjskie i dotyczą większości produktów włączając produkt będący przedmiotem sprawy, na podstawie Standardowych Norm Wwozowych/Wywozowych (SION). Licencja określająca wysokość przyznanego funduszu jest wydawana automatycznie.

Program DEPB dotyczący produktów po-eksportowych, pozwala na wykorzystanie funduszy na importowanie produktów np. surowców i dóbr kapitałowych z wyjątkiem towarów, których import jest ograniczony lub zabroniony. Tego rodzaju importowane produkty mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub zużytkowane dla innych celów.

Fundusze z programu DEPB są ruchome. Licencja programu DEPB jest ważna na okres 12 miesięcy od daty jej wydania.

- (17) Wytyczne programu DEPB nie uległy zmianie od czasu pierwszego dochodzenia. Program jest subwencją, uwarunkowaną działalnością eksportową, w związku z czym ustalono podczas pierwszego dochodzenia, że powinna być ściśle określona i wyrównana zgodnie z art. 3 (4)(a) podstawowego rozporządzenia.

Ustalenie kwoty subwencjonowanej

- (18) Ustalono, że petent przekazał wszystkie fundusze programu DEPB do powiązanej firmy Viraj Alloys Ltd. Ta sama procedura została zastosowana przez trzy inne powiązane z wnioskodawcą indyjskie firmy tj. Viraj Forgings Ltd, Viraj Impoekspo Ltd oraz Viraj Profiles Ltd. Dochodzenie potwierdziło, że firma Viraj Alloys Ltd jest dostawcą surowców dla wyżej wymienionych firm i wykorzystwała przekazane fundusze programu DEBP, aby importować na zasadach wolnoślowych.

Ponadto ustalono, że eksport produktu, będącego przedmiotem sprawy został dokonany za pośrednictwem wielu powiązanych firm. Biorąc pod uwagę, że właściciele wnioskodawcy kontrolują działalność firmy, posiadając duży pakiet akcji oraz, że firmy powiązane biorą udział w pewnych etapach produkcji i dystrybucji produktu będącego przedmiotem sprawy, ustalono, że najwłaściwszym rozwiązaniem jest traktowanie wszystkich tych firm jako jednoosobowego odbiorcy funduszu.

W rezultacie kwota subwencjonowana, przyznana w programie DEPB została wyliczona na podstawie wszystkich funduszy z licencji, przydzielonych wnioskodawcy oraz powiązanych z nim firmom. Biorąc pod uwagę, że subwencja nie została przyznana w odniesieniu do eksportowanych ilości to kwota subwencjonowana obejmuje całkowity obrót eksportowy wnioskodawcy i powiązanych z nim firm, zgodnie z postanowieniami artykułu 7(2) podstawowego rozporządzenia.

W podsumowaniu należy stwierdzić, że firma VSL Wires Limited czerpała korzyści z niniejszego programu podczas okresu rewizji dochodzenia i otrzymała subwencje określone stawką 12,7 %.

4. Program Zwolnienia z Podatku Dochodowego („ITES”)

Warunki ogólne

- (19) Ustalono, że wnioskodawca otrzymał pomoc wynikającą z założeń niniejszego programu, a w szczególności z postanowień Rozdziału 80HHC Ustawy, dotyczącej dochodu w Indiach. Ustawa, dotycząca Podatku Dochodowego w Indiach z roku 1961 określa warunki zwolnienia od podatku, po spełnieniu których firmy mogą korzystać z ulgi. Zwolnienia, wynikające z wymienionej ustawy są zdefiniowane w Rozdziale 10A (dotyczy firm, mających siedzibę w Strefie Wolnościowej), 10B (dotyczy firm, będących Jednostkami Zorientowanymi na Eksport) oraz 80HHC (dotyczy firm, eksportujących towary) Ustawy. W celu skorzystania z programu ITES firma jest zobligowana do złożenia odpowiedniego podania w

momencie składania wniosku o zwrot podatku do Władz Urzędu Skarbowego. Rok podatkowy obejmuje okres od 1 kwietnia do 31 marca i wniosek winien być przedłożony do dnia 30 listopada kolejnego roku. W tym przypadku okres rewizji dochodzenia zbiegł się z okresem roku obrachunkowego tj. od 1 kwietnia 2002 do 31 marca 2003.

- (20) Wytyczne programu ITES nie zmieniły się od okresu pierwszego dochodzenia. Ustalono wówczas, że program ITES jest subwencją wyrównawczą, jako że rząd Indii (GOI) przyznaje finansowe gratyfikacje firmie poprzez zrzecanie się dochodu rządowego w postaci podatków od zysków, wynikających z eksportu. Podatki te byłyby należne jeśli firma nie wystąpiłaby z wnioskiem o zwolnienia podatkowe. Jednakże zauważono, że program ITES w Rozdziale 80HHC stopniowo zanika poczynając od roku obrachunkowego 2000-2001 do roku finansowego 2004-2005, kiedy to zyski z eksportu byłyby zwolnione od podatku dochodowego. W okresie rewizji dochodzenia tylko 50% zysków z eksportu było zwolnionych od podatku dochodowego.

- (21) Subwencja jest uwarunkowana prawnie działalnością eksportową zgodnie z artykułem(4)(a) podstawowego rozporządzenia, ponieważ zwalnia z podatku zysk uzyskany jedynie ze sprzedaży eksportowej. W związku z tym winien być dokładnie określony.

Obliczenie kwoty subwencjonowanej

- (22) Fundusze dla wnioskodawcy zostały obliczone na podstawie różnicy między należną kwotą podatku razem i bez korzyści płynących ze zwolnienia od płacenia podatku w okresie rewizji dochodzenia. Stawka podatku dochodowego, włączając podatek korporacyjny i dodatkowe opłaty, dotycząca tego okresu wynosiła 36,75%. W celu obliczenia całkowitej korzyści dla wnioskodawcy, biorąc pod uwagę, że trzy firmy powiązane z petentem również eksportowały produkt będący przedmiotem sprawy podczas okresu rewizji dochodzenia (patrz wyszczególnienie w punkcie 18 powyżej), kwota subwencjonowana została skalkulowana biorąc pod uwagę zwolnienie od podatku dochodowego zgodnie z Rozdziałem 80HHC w przypadku wnioskodawcy, Viraj Forgings Ltd, Viraj Impoexpo Ltd, Viraj Profiles Ltd. Biorąc pod uwagę, że subwencja nie została przyznana w odniesieniu do eksportowanych ilości, to kwota subwencjonowana obejmuje całkowity obrót eksportowy wnioskodawcy i powiązanych z nim firm, zgodnie z postanowieniami artykułu 7 (2) podstawowego rozporządzenia. Na tej podstawie ustalono, że firma VSL Wires Limited otrzymała subwencję obliczoną na podstawie stawki 1,4%.

5. Program Promocji Eksportu Dóbr Kapitałowych „EPCGS”

- (23) Ustalono, że wnioskodawca nie skorzystał z programu EPCGS.

6. Strefy Przetwarzania Eksportu („EPZ”)/Jednostki Zorientowane na Eksport („EOU”)

- (24) Ustalono, że wnioskodawca nie należy do EPZ i EOU w związku z czym nie skorzystał z programu.

7. Inne programy

- (25) Ustalono, że wnioskodawca nie skorzystał z nowych programów subwencyjnych ustanowionych po zakończeniu pierwszego okresu dochodzeniowego ani nie otrzymał żadnych *ad hoc* subwencji po tej dacie.

8. Kwota subwencji wyrównawczych

- (26) Biorąc pod uwagę ostateczne wyniki badań dotyczących różnych wyżej wymienionych programów, kwota subwencji wyrównawczych dla wnioskodawcy przedstawia się następująco:

	DEPB	ITES	Razem
VSL Wires Limited	12,7 %	1,4 %	14,1 %

E. POPRAWKI WNIESIONE W SPRAWIE ŚRODKÓW ZARADCZYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM REWIZJI

- (27) Na podstawie wyników badań otrzymanych podczas dochodzenia, ustalono, że import drutu ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm wyprodukowanego i eksportowanego do wspólnoty przez VSL Wires Limited winien być przedmiotem cła wyrównawczego zgodnie z indywidualnymi kwotami subwencyjnymi ustalonymi dla tej firmy podczas okresu rewizji dochodzenia.

- (28) Rozporządzenie (WE) nr 1601/1999 winno być odpowiednio zmienione.

F. UJAWNIE NIE I CZAS TRWANIA ŚRODKÓW ZARADCZYCH

- (29) Komisja poinformowała wnioskodawcę oraz Rząd Indii o zasadniczych danych i wnioskach, które stanowiły podstawę dla propozycji zmiany rozporządzenia Rady

(WE) nr 1601/1999. Strony te uzyskały również rozsądny okres czasu na przedstawienie swoich uwag.

- (30) W odpowiedzi na ujawnienie informacji o środkach zaradczych wnioskodawca stwierdził, że program DEPB dotyczący produktów po-eksportowych jest programem zastępczym, uwzględniającym premię wywozową, wielkość subwencji oraz kwota funduszu wyrównawczego zostały źle oszacowane przez Komisję. Wnioskodawca twierdził, że oszacowanie przez Komisję korzyści wynikających z tego programu było nieprawidłowe, ponieważ premia wywozowa, wynikająca z nadwyżki zapłaconego cła mogłaby być traktowana jako subwencja, a faktyczne operacje systemu nie zostały zbadane przez Komisję.

Komisja wielokrotnie wносиła (patrz przykład rozporządzenia Rady (WE) nr 1338/2002⁽¹⁾), a w szczególności punkty od 14 do 20), że program DEPB dotyczący działalności po-eksportowej nie jest programem zastępczym, ponieważ nie zgadza się z żadnymi warunkami z aneksów od I do III podstawowego rozporządzenia dołączonego do artykułu 2. Program nie obliuguje do importowania jedynie towarów, które są używane w produkcji towarów eksportowanych (Aneks II podstawowego rozporządzenia), co zapewniłoby spełnienie wymagań zdefiniowanych w Aneksie I i). Ponadto nie istnieje system weryfikacyjny, za pomocą którego można byłoby sprawdzić czy produkty importowane są w rzeczywistości używane w procesie produkcyjnym. Nie jest to również program zastępczy, ponieważ ilość oraz cechy charakterystyczne importowanych towarów nie muszą być takie same jak surowców krajowych, które zostały użyte do produkcji na eksport (Aneks III podstawowego rozporządzenia). Producenci eksportujący są uprawnieni do korzystania z programu DEPB, bez względu na to czy importują jakiegokolwiek towary.

W przypadku wnioskodawcy dochodzenie potwierdziło, że surowce były importowane na zasadach bezcłowych przez jedną z powiązanych z nim firm za pomocą przekazanych funduszy z programu DEPB, przeznaczonych dla wszystkich powiązanych firm i uzyskanych z eksportu różnych produktów. Jednakże nie udało się ustalić powiązań pomiędzy funduszami każdej firmy, a faktycznymi towarami importowanymi z firmy powiązanej, której zdaniem był import surowców. Ponadto nie istniał system weryfikacyjny sporządzony przez Rząd Indyjski sprawujący kontrolę i decydujący jakie produkty importowane zostały przetworzone w jakie produkty i przez jaką firmę. Jako że powyższy wyjątek do definicji subwencji nie dotyczy tej sprawy, to funduszem wyrównawczym jest kwota wszystkich funduszy przekazanych w związku z programem. Z tych powodów roszczenie nie może być uwzględnione.

⁽¹⁾ Dz. U. L 196 z 25.7.2002 str. 1.

Ponadto wnioskodawca twierdził, że „Komisja nie potrąciła z kosztów cła, nałożonego na produkty importowane, w rezultacie uznała, obliczenia dotyczące subwencji za niepoprawne i przesadzone”. W tym wypadku warto zauważyć, że z dużym wyprzedzeniem czasowym zażądano od wnioskodawcy, tak jak opisuje to pkt. 18, wyszczególnienia funduszy z programu dotyczącego towarów po-eksportowych, wykorzystanych podczas wszystkich swoich transakcji, dokonanych w okresie rewizji dochodzenia. Wnioskodawca został również poproszony o przedłożenie tych samych informacji odnośnie towarów eksportowanych w tym samym czasie przez firmy powiązane, jak również szczegóły dotyczące opłat i innych kosztów wynikających ze starania się o fundusze. Jednakże wnioskodawca nie przekazał takich informacji i nie był w stanie poinformować o tych szczegółach podczas wizji lokalnej. W rezultacie, z powodu braku jakichkolwiek informacji koszty nie zostały pokryte kwotą subsydiowaną, jak określa to w/w punkt 18.

(31) Niniejsza rewizja nie ma wpływu na datę wygaśnięcia rozporządzenia Rady (WE) nr 1601/1999 zgodnie z artykułem 18.1 podstawowego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tabela w artykule 1 (2) rozporządzenia Rady (WE) nr 1601/1999 jest niniejszym zmieniona poprzez dodanie następujących szczegółów:

VSL Wires Limited, G-1/3 MIDC, Tarapur Industrial Area, Boisar District, Thane, Maharashtra, Indie	14,1	A444
--	------	------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie zacznie obowiązywać w następnym dniu po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie jest wiążące w całości i jest stosowane bezpośrednio do wszystkich Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 19 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

C. VEERMAN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1324/2004**z dnia 19 lipca 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	39,9
	999	39,9
0707 00 05	052	61,4
	999	61,4
0709 90 70	052	77,9
	999	77,9
0805 50 10	052	65,1
	388	62,8
	524	57,1
	528	49,8
	999	58,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,5
	400	110,2
	404	86,6
	508	78,3
	512	91,6
	524	83,4
	528	79,7
	720	71,5
	804	92,2
	999	86,1
	0808 20 50	052
388		88,2
512		87,2
528		80,3
999		94,0
0809 10 00	052	187,8
	094	69,5
	999	128,7
0809 20 95	052	287,4
	400	299,0
	404	303,6
	999	296,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	161,0
	999	161,0
0809 40 05	512	91,6
	624	171,0
	999	131,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1325/2004**z dnia 19 lipca 2004 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2921/90 w odniesieniu do kwoty pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 lit b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2921/90 z dnia 10 października 1990 r. w sprawie pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego⁽²⁾ ustala kwotę pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego. W związku z rozwojem cen kazeiny i kazeinianów na rynkach wspólnotowych i światowych kwota pomocy powinna zostać zmniejszona.

- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2921/90 powinno zostać odpowiednio zmienione.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie dostarczył opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1. ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2921/90, kwotę „6,00 EUR” zastępuje się kwotą „4,80 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 279 z 11.10.1990, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2004 (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, str. 5).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1326/2004**z dnia 19 lipca 2004 r.****określające na rok gospodarczy 2003/2004 ostateczną kwotę pomocy dotyczącej suszu paszowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 603/95 z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 603/95 ustala, w art. 3 ust. 2 i 3, kwoty pomocy do wypłaty przedsiębiorstwom przetwórczym, odpowiednio, dla suszu paszowego sztucznie suszonego gorącym i suszu paszowego suszonego na słońcu, wyprodukowanych w roku gospodarczym 2003/2004, w granicach maksymalnych ilości gwarantowanych określonych w art. 4 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia.
- (2) Informacje przekazane Komisji przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 15 lit. a) tiret drugie rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95 z 6 kwietnia 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego⁽²⁾, wskazują na przekroczenie maksymalnej ilości gwarantowanej dla suszu paszowego sztucznie suszonego gorącym i na nieprzekroczenie maksymalnej ilości gwarantowanej dla suszu paszowego suszonego na słońcu.

(3) Należy wobec tego zaznaczyć, że kwota pomocy przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 603/95 zostanie zmniejszona zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia dla suszu paszowego sztucznie suszonego gorącym, a dla suszu paszowego suszonego na słońcu kwota pomocy zostanie wypłacona w całości beneficjentom.

(4) Działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego do spraw Suszu Paszowego,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok gospodarczy 2003/2004 pomoc dotycząca suszu paszowego, przewidziana w rozporządzeniu Rady (WE) nr 603/95, której kwoty zostały określone odpowiednio w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia dla suszu paszowego sztucznie suszonego gorącym i w art. 3 ust. 3 dla suszu suszonego na słońcu, jest wypłacana w sposób następujący:

- a) kwota pomocy dotycząca suszu paszowego sztucznie suszonego gorącym zostaje zmniejszona do 66,45 EUR za tonę we wszystkich Państwach Członkowskich;
- b) kwota pomocy dotycząca suszu paszowego suszonego na słońcu wypłacana jest w całości.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 21.3.1995, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 7.4.1995, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1413/2001 (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 8).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1327/2004**z dnia 19 lipca 2004 r.****dotyczące stałego przetargu w odniesieniu do kampanii handlowej sezonu 2004/2005 w przedmiocie określenia opłat i/lub zwrotów z tytułu wywozu cukru białego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 2, art. 27 ust. 5 i 15 oraz art. 33 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Uwzględniając sytuację na rynku cukru we Wspólnocie oraz na rynkach światowych, wydaje się słusznym ustanowić w możliwie najkrótszym terminie stałą procedurę przetargową w zakresie wywozu cukru białego w odniesieniu do kampanii handlowej sezonu 2004/2005, która, zważywszy na możliwe fluktuacje cen światowych, otwiera możliwość określania opłat przy wywozie i/lub zwrotów przy wywozie.
- (2) Należy zastosować ogólne zasady procedury przetargowej celem określenia zwrotów przy wywozie cukru, określone artykułem 28 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (3) Z uwagi na specyfikę operacji, wydaje się konieczne przyjąć właściwe dyspozycje w zakresie certyfikatów wywozowych wydawanych na mocy przetargu permanentnego i w ten sposób dokonać derogacji rozporządzenia Komisji (WE) nr 1464/95 z dnia 27 czerwca 1995 r. dotyczącego szczególnego trybu zastosowania reżimu certyfikatów przywozowych i wywozowych w sektorze cukru⁽²⁾. Jednakże postanowienia rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 Komisji z dnia 9 czerwca 2000 r. dotyczącego wspólnego trybu stosowania reżimu certyfikatów przywozowych, wywozowych oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu zwrotów w odniesieniu do produktów rolnych⁽³⁾, jak również postanowienia rozporządzenia Komisji (EWG) nr 120/89 z dnia 19 stycznia 1989 r. ustanawiającego wspólny tryb stosowania opłat i podatków przy wywozie produktów rolnych⁽⁴⁾, muszą pozostać obowiązujące.

(¹) Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

(²) Dz.U. L 144 z 28.6.1995, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 96/2004 (Dz.U. L 15 z 22.1.2004 str. 4).

(³) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) 636/2004 (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, str. 25).

(⁴) Dz.U. L 16 z 20.1.1989, str. 19. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 910/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 63).

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wprowadza się ciągłą procedurę przetargową celem określenia opłat przy wywozie i/lub zwrotów przy wywozie cukru białego według kodu NC 1701 99 10 dla wszystkich miejsc przeznaczenia z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry⁽⁵⁾ oraz byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii. Podczas trwania tego stałego przetargu wprowadza się przetargi częściowe.

2. Przetarg ciągły jest otwarty do 28 lipca 2005 r.

Artykuł 2

Przetarg ciągły i przetargi częściowe odbywają się zgodnie z artykułem 28 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 oraz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie określają treść ogłoszenia o przetargu. Ogłoszenie o przetargu zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Ponadto Państwa Członkowskie mogą publikować lub zlecić publikację ogłoszenia o przetargu w innych mediach.

2. Ogłoszenie o przetargu określa w szczególności warunki przetargu.

3. Ogłoszenie o przetargu może zostać zmodyfikowane w trakcie trwania przetargu ciągłego. Modyfikuje się je, o ile w trakcie tego trwania zachodzi zmiana warunków przetargu.

Artykuł 4

1. Okres na składanie ofert do pierwszego przetargu częściowego:

a) rozpoczyna się 23 lipca 2004 r.;

b) upływa 29 lipca 2004 r. o godzinie 10.00 czasu brukselskiego.

(⁵) W tym Kosowo, zgodnie z definicją podaną w uchwale 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

2. Dla każdego z następujących przetargów częściowych okres na składanie ofert:

- a) rozpoczyna bieg w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu upłynięcia okresu przewidzianego na poprzedni przetarg częściowy;
- b) kończy się w następujących datach o godzinie 10.00 czasu brukselskiego:
 - 12 i 26 sierpnia 2004 r.,
 - 9, 16, 23 i 30 września 2004 r.,
 - 7, 14, 21 i 28 października 2004 r.,
 - 4, 11 i 25 listopada 2004 r.,
 - 9 i 23 grudnia 2004 r.,
 - 6 i 20 stycznia 2005 r.,
 - 3 i 17 lutego 2005 r.,
 - 3, 17 i 31 marca 2005 r.,
 - 14 i 28 kwietnia 2005 r.,
 - 12 i 26 maja 2005 r.,
 - 2, 9, 16, 23 i 30 czerwca 2005 r.,
 - 14 i 28 lipca 2005 r..

Artykuł 5

1. Zainteresowani uczestniczą w przetargu według jednego z następujących trybów:

- a) poprzez złożenie pisemnej oferty we właściwej instytucji Państwa Członkowskiego, za potwierdzeniem odbioru;
- b) listem poleconym lub telegramem skierowanym do wyżej wspomnianej instytucji;
- c) telexem, faksem lub pocztą elektroniczną, skierowanymi do wyżej wspomnianej instytucji, o ile akceptuje ona takie formy korespondencji.

2. Oferta jest ważna tylko wtedy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) oferta określa:
 - i) kod referencyjny przetargu;
 - ii) nazwę/nazwisko i adres oferenta;
 - iii) ilość cukru białego przeznaczoną na wywóz;
 - iv) kwotę opłaty wywozowej lub, zależnie od sytuacji, kwotę zwrotu przy wywozie, w przeliczeniu na 100 kilogramów cukru białego, wyrażoną w euro, z trzema cyframi po przecinku;

v) kwotę gwarancji do ustanowienia dla ilości cukru, o której mowa w ppkt iii) i wyrażoną w walucie Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi oferta;

- b) ilość do wywozu wynosi co najmniej 250 ton cukru białego;
- c) przed upływem okresu przewidzianego na przedłożenie ofert, dostarczony zostaje dowód, że oferent uzyskał gwarancję wskazaną w ofercie;
- d) oferta zawiera oświadczenie oferenta, poprzez które zobowiązuje się on, jeśli przetarg zostanie rozstrzygnięty na jego korzyść, zwrócić się w okresie, o którym mowa w art. 12 ust. 2 akapit drugi, z wnioskiem o certyfikat(-y) wywozowy(-e) dla ilości cukru białego mających podlegać wywozowi;
- e) oferta zawiera oświadczenie oferenta, poprzez które zobowiązuje się on, jeśli przetarg zostanie rozstrzygnięty na jego korzyść, do:
 - i) uzupełnienia gwarancji o zapłatę kwoty, o której mowa w art. 13 ust. 4, w przypadku kiedy obowiązek wywozowy wynikający z certyfikatu wywozowego, o którym mowa w art. 12 ust. 2, nie został spełniony,
 - ii) poinformowania instytucji, która wystawiła przedmiotowy certyfikat wywozowy, w okresie trzydziestu dni następujących po upływie okresu ważności certyfikatu, o ilości lub ilościach, w odniesieniu do których certyfikat wywozowy nie został wykorzystany.

3. Oferta może zawierać wskazanie, że nie będzie uznawana za złożoną, o ile nie zostanie spełniony jeden lub obydwa z następujących dwóch warunków:

- a) powinna zostać podjęta decyzja co do kwoty minimalnej opłaty wywozowej lub, zależnie od sytuacji, co do kwoty maksymalnej zwrotu z tytułu wywozu, w dniu upływu okresu przewidzianego na składanie przedmiotowych ofert;
- b) rozstrzygnięcie przetargu musi dotyczyć całości lub określonej części z oferowanej ilości.

4. Nie zostanie przyjęta oferta, która nie zostanie przedłożona zgodnie z treścią ust. 1 i 2 lub która będzie zawierać warunki inne niż te, które są przewidziane dla niniejszego przetargu.

5. Oferta złożona nie może zostać wycofana.

Artykuł 6

1. Gwarancja w wysokości 11 EUR/100 kg cukru białego, do wywozu na podstawie niniejszego przetargu, zapewniana jest przez każdego oferenta.

Dla oferentów wybranych gwarancja ta stanowi, bez uszczerbku dla art. 13 ust. 4, gwarancję certyfikatu wywozowego podczas składania wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 2.

2. Gwarancja, o której mowa w ust. 1, według uznania oferenta, ustanawiana jest w gotówce lub w formie gwarancji udzielonej przez instytucję, odpowiadającą kryteriom ustalonym przez Państwo Członkowskie, z którego pochodzi oferta.

3. Poza przypadkami działania siły wyższej, gwarancja, o której mowa w ust. 1, jest uwalniana:

- a) w odniesieniu do oferentów, dla ilości, dla której ofercie nie nadano dalszego biegu;
- b) w odniesieniu do oferentów wybranych, którzy nie złożyli wniosku o swoje certyfikaty wywozowe w przedmiotowej sprawie w okresie, o którym mowa w art. 12 ust. 2 akapit drugi, w wysokości 10 EUR/100 kg cukru białego;
- c) w odniesieniu do oferentów wybranych, dla ilości, dla której wypełnili oni, w rozumieniu art. 31 lit. b) i art. 32 ust. 1 lit. b) ppkt i) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zobowiązanie eksportera wynikające z certyfikatu, o którym mowa w art. 12 ust. 2, w warunkach art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

W przypadku, o którym mowa w pierwszym akapicie, lit. b), podlegająca uwolnieniu część gwarancji jest pomniejszana, zależnie od sytuacji, o:

- a) różnicę pomiędzy kwotą maksymalną zwrotu przy wywozie ustaloną dla przedmiotowego przetargu częściowego a kwotą maksymalną zwrotu przy wywozie ustaloną dla następnego przetargu częściowego, kiedy ta ostatnia kwota jest wyższa niż ta pierwsza;
- b) różnicę pomiędzy kwotą minimalną opłaty przy wywozie, ustaloną dla przedmiotowego przetargu częściowego, a kwotą minimalną opłaty przy wywozie, ustaloną dla następnego przetargu częściowego, kiedy ta ostatnia kwota jest niższa niż ta pierwsza. Część gwarancji lub gwarancja, która nie zostanie uwolniona, pozostaje ważna dla ilości cukru, dla której odnośne zobowiązania nie zostały spełnione.

Część gwarancji lub gwarancja, która nie zostanie uwolniona, pozostaje ważna dla ilości cukru, dla której odnośne zobowiązania nie zostały spełnione.

4. W przypadku działania siły wyższej, właściwa instytucja zainteresowanego Państwa Członkowskiego przyjmuje takie środki dotyczące uwolnienia gwarancji, jakie uzna za stosowne w odniesieniu do okoliczności powołanych przez podmiot zainteresowany.

Artykuł 7

1. Otwarcia ofert dokonuje właściwa dla przedmiotu sprawy instytucja, bez udziału publiczności. Osoby dopuszczone do otwierania ofert są zobowiązane do zachowania ich treści w tajemnicy.

2. Złożone oferty są anonimowe i muszą być złożone za pośrednictwem Państw Członkowskich do Komisji, najpóźniej w godzinę i 30 minut po upływie tygodniowego okresu na składanie ofert, zgodnie z treścią ogłoszenia o przetargu.

W przypadku braku ofert Państwa Członkowskie informują o tym fakcie Komisję, z zachowaniem tego samego terminu.

Artykuł 8

1. Po zbadaniu otrzymanych ofert ilość maksymalna może zostać ustalona przez przetarg częściowy.

2. Możliwe jest podjęcie decyzji o nienadawaniu biegu rozstrzygniętemu przetargowi częściowemu.

Artykuł 9

1. Z uwagi w szczególności na sytuację i przewidywalny rozwój rynku cukru, we Wspólnocie i na rynkach światowych, przechodzi się do:

a) bądź ustalenia kwoty minimalnej opłaty wywozowej;

b) bądź też ustalenia kwoty maksymalnej zwrotu od wywozu.

2. Bez uszczerbku dla art. 10, kiedy kwota minimalna opłaty wywozowej jest ustalona, przetarg rozstrzyga się na korzyść tego oferenta lub tych oferentów, których oferty sytuują się na poziomie kwoty minimalnej opłaty wywozowej lub na poziomie wyższym od tej kwoty.

3. Bez uszczerbku dla art. 10, kiedy ustalona jest kwota maksymalna zwrotu od wywozu, przetarg rozstrzyga się na korzyść tego oferenta lub tych oferentów, których oferty sytuują się na poziomie kwoty maksymalnej zwrotu od wywozu lub na poziomie niższym od tej kwoty, a także każdego oferenta, którego oferta dotyczy opłaty od wywozu.

Artykuł 10

1. Kiedy, w odniesieniu do przetargu częściowego, ustalona została ilość maksymalna i w przypadku, gdy ustalona jest opłata minimalna, przetarg jest rozstrzygany na korzyść oferenta, którego oferta zawiera najwyższą opłatę wywozową. Jeśli ilość maksymalna nie jest całkowicie wyczerpana przez tę ofertę, przetarg jest rozstrzygany aż do wyczerpania wyżej wymienionej ilości według wielkości kwoty opłaty wywozowej, wychodząc od najwyższego poziomu.

Kiedy, w odniesieniu do przetargu częściowego, ustalona została ilość maksymalna, i w przypadku gdy ustalony jest zwrot maksymalny, przetarg jest rozstrzygany zgodnie z pierwszym akapitem, a w przypadku wyczerpania lub braku ofert zawierających wskazanie opłaty wywozowej na korzyść oferentów, których oferta wskazuje zwrot od wywozu, według wielkości kwoty zwrotu, wychodząc od najniższego poziomu aż do wyczerpania ilości maksymalnej.

2. W przypadku gdy zasada rozstrzygania przetargu przewidziana w ust. 1 skutkowałaby, poprzez uwzględnienie oferty, przekroczeniem ilości maksymalnej, przetarg jest rozstrzygany na korzyść danego oferenta wyłącznie w zakresie ilości pozwalającej na wyczerpanie ilości maksymalnej. Oferty wskazujące tę samą opłatę wywozową lub ten sam zwrot i prowadzące, w przypadku akceptacji całości ilości, jaką reprezentują, do przekroczenia ilości maksymalnej, są uwzględniane:

- a) bądź proporcjonalnie do ilości całkowitej określonej w każdej z ofert;
- b) bądź poprzez przetarg, aż do uzyskania tonażu maksymalnego do określenia;
- c) bądź poprzez losowanie.

Artykuł 11

1. Właściwa instytucja zainteresowanego Państwa Członkowskiego niezwłocznie informuje wszystkich oferentów o wyniku ich udziału w przetargu. Ponadto instytucja ta przekazuje oferentom wybranym poświadczenie rozstrzygnięcia przetargu na ich korzyść.

2. Poświadczenie rozstrzygnięcia przetargu na korzyść oferenta zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) kod referencyjny przetargu;
- b) ilość cukru białego do wywozu;
- c) wyrażoną w euro kwotę opłaty wywozowej do pobrania, lub, zależnie od sytuacji, zwrotu do wypłaty przy wywozie w przeliczeniu na 100 kilogramów cukru białego dla ilości, o której mowa w punkcie b).

Artykuł 12

1. Wybrany oferent ma prawo do uzyskania, na warunkach, o których mowa w ust. 2, dla przysądzonej ilości, certyfikatu wywozowego wskazującego, zależnie od okoliczności, opłatę wywozową lub zwrot od wywozu, wymienione w ofercie.

2. Wybrany oferent ma obowiązek złożyć, zgodnie z odnośnymi postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, wniosek o certyfikat wywozowy dla ilości, która została mu przysądzona, wniosek ten nie podlega wycofaniu, przez derogację art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 120/89.

Złożenie wniosku dokonuje się najpóźniej w jednym z następujących terminów:

- a) ostatni dzień roboczy poprzedzający przetarg częściowy planowany na następny z kolei tydzień;
- b) ostatni dzień roboczy następnego z kolei tygodnia, kiedy przetarg częściowy nie jest planowany w ciągu wyżej wspomnianego tygodnia.

3. Wybrany oferent ma obowiązek dokonać wywozu ilości figurującej w ofercie i zapłacić, jeśli obowiązek ten nie zostanie spełniony, zależnie od sytuacji, kwotę, o której mowa w art. 13 ust. 4.

4. Prawo i obowiązki, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, są nieprzenoszalne.

Artykuł 13

1. Termin wydania certyfikatu wywozowego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1464/95, nie ma zastosowania do cukru białego do wywozu na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Certyfikaty wywozowe wydawane na mocy przetargu częściowego mają ważność, począwszy od dnia ich wystawienia do upływu piątego miesiąca po tym, w ciągu którego miał miejsce ten przetarg częściowy.

Jednakże certyfikaty wywozowe wydane na podstawie przetargów częściowych odbywających się, począwszy od 1 maja 2005 r. są ważne tylko do dnia 30 września 2005 r.

Odpowiednie władze Państwa Członkowskiego, które wydały certyfikat wywozowy, mogą, na pisemny wniosek właściciela tego certyfikatu, przedłużyć jego okres ważności najpóźniej do 15 października 2005 r. w przypadku pojawienia się trudności technicznych, niepozwalających na dokonanie wywozu w terminie granicznym ważności, o którym mowa w drugim akapicie, i pod warunkiem że operacja ta nie będzie podlegała reżimowi przewidzianemu w art. 4 lub 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.

3. Certyfikaty wywozowe wydane na podstawie przetargów częściowych mających miejsce między 29 lipca 2004 r. i 30 września 2004 r. można wykorzystywać dopiero od 1 października 2004 r.

4. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, właściciel certyfikatu płaci właściwej instytucji określoną kwotę, za ilość, dla której obowiązek wywozowy wynikający z certyfikatu wywozowego, o którym mowa w art. 12 ust. 2, nie został spełniony, kiedy gwarancja, o której mowa w art. 6 ust. 1, jest niższa niż rezultat jednego z następujących obliczeń:

- a) opłata wywozowa wskazana w certyfikacie, pomniejszona o opłatę, o której mowa w art. 33 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, obowiązująca w ostatnim dniu ważności tego certyfikatu;
- b) suma opłaty wywozowej wskazanej w certyfikacie i zwrotu, o którym mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr

1260/2001, obowiązującego w ostatnim dniu ważności tego certyfikatu;

- c) zwrot od wywozu, o którym mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, obowiązujący w ostatnim dniu ważności certyfikatu, pomniejszony o zwrot wskazany w tym certyfikacie.

Kwota do zapłaty, o której mowa w pierwszym akapicie, jest równa różnicy pomiędzy wynikiem wykonanego obliczenia, zależnie od przypadku, według lit. a), b) lub c), a gwarancją, o której mowa w art. 6 ust. 1.

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2004 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1328/2004**z dnia 19 lipca 2004 r.****ustalające wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków i róż w zastosowaniu systemu przywozu niektórych produktów uprawy roślin kwiatowych pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 4088/87 z dnia 21 grudnia 1987 r. ustalające warunki stosowania preferencyjnych stawek celnych w przywozie niektórych kwiatów pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

W zastosowaniu art. 2 ust. 2 i art. 3 wymienionego wcześniej rozporządzenia (EWG) nr 4088/87 wspólnotowe ceny przywozu i wspólnotowe ceny producenta są ustalane co dwa tygodnie dla goździków jednokwiatowych (bloom), goździków wielokwiatowych (spray), róż wielokwiatowych i róż drobnokwiatowych na okres kolejnych dwóch tygodni. Zgodnie z art. 1b rozporządzenia Komisji (EWG) nr 700/88 z dnia 17 marca 1988 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady stoso-

wania uzgodnień dotyczących przywozu do Wspólnoty niektórych kwiatów pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii, Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy⁽²⁾, ceny są ustalone dla okresu dwóch kolejnych tygodni na podstawie ważnych danych, dostarczonych przez Państwa Członkowskie. Istotne jest, aby ceny zostały bezzwłocznie ustalone, żeby móc określić, jakie należności celne należy stosować. W tym celu uzasadnione jest, by przewidzieć natychmiastowe wejście w życie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków jednokwiatowych (bloom), goździków wielokwiatowych (spray), róż wielokwiatowych i róż drobnokwiatowych, określonych w art. 1b rozporządzenia (EWG) nr 700/88, na okres dwóch tygodni, ustalone są w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2004 r.

Stosuje się od dnia 21 lipca do 3 sierpnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1987, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1300/97 (Dz.U. L 177 z 5.7.1997, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 18.3.1988, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2062/97 (Dz.U. L 289 z 22.10.1997, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 lipca 2004 r. ustalającego wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków i róż w zastosowaniu systemu przywozu niektórych produktów uprawy roślin kwiatowych pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy

(EUR/100 sztuk)

Okres: od 21 lipca do 3 sierpnia 2004 r.

Wspólnotowe ceny producenta	Goździki jednokwiatowe (bloom)	Goździki wielokwiatowe (spray)	Róże wielokwiatowe	Róże drobnokwiatowe
	16,11	14,65	21,40	11,51
Wspólnotowe ceny przywozu	Goździki jednokwiatowe (bloom)	Goździki wielokwiatowe (spray)	Róże wielokwiatowe	Róże drobnokwiatowe
Izrael	—	—	—	—
Maroko	—	—	—	—
Cypr	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Zachodni Brzeg i Strefa Gazy	—	—	—	—

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2004/552/WPZiB

z dnia 12 lipca 2004 r.

w sprawie aspektów działania europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej mających wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

PRZYJĘŁA NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

Artykuł 1

a także mając na uwadze, co następuje:

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1321/2004 niniejsze wspólne działanie określa obowiązki Rady w przypadkach, gdy działanie europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej (dalej zwanego „systemem”) może mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej lub jej Państw Członkowskich.

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskim systemem radionawigacji satelitarnej⁽¹⁾ powołało do życia agencję wspólnotową, zwaną Europejskim Organem Nadzoru Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej GNSS (SA).

Artykuł 2

(2) Rozporządzenie to stanowi, że Europejski Organ Nadzoru Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej będzie między innymi zarządzać wszystkimi aspektami związanymi z bezpieczeństwem i niezawodnością systemu, bez uszczerbku dla aspektów związanych z bezpieczeństwem Unii Europejskiej i jej Państw Członkowskich.

1. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa Unii Europejskiej lub Państwa Członkowskiego w związku z działaniem lub użytkowaniem systemu lub w przypadku zagrożenia dla działania systemu, w szczególności powstałego w wyniku kryzysu międzynarodowego, Rada, stanowiąc jednomyślnie, podejmuje decyzje co do koniecznych instrukcji dla Europejskiego Organu Nadzoru Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (SA) i dla posiadacza koncesji związanej z systemem. Każdy z członków Rady, Sekretarz Generalny, Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa lub Komisja mogą prosić o dyskusję z Radą w celu uzgodnienia takich poleceń.

(3) Postanawia się również, że Europejski Organ Nadzoru Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej będzie organem wydającym zezwolenia prywatnym posiadaczom koncesji, którzy będą odpowiedzialni za wprowadzenie systemu w życie i zarządzanie jego działaniem oraz będą, poprzez umowę o koncesjach z Europejskim Organem Nadzoru Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej, zobowiązani do wykonywania poleceń Rady stosownie do niniejszego wspólnego działania.

2. Jeżeli możliwe, Rada zwraca się o doradztwo do Europejskiego Organu Nadzoru Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej w sprawie prawdopodobnego szerszego wpływu na system Galileo wszelkich instrukcji, na jakie zamierza ona się zdecydować.

(4) W sytuacjach, w których działanie systemu może mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej lub jej Państw Członkowskich, Rada winna zdecydować, jakie niezbędne środki należy podjąć.

3. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa wydaje Radzie opinię w stosownym przypadku.

(5) Sekretarz Generalny Rady i Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa winni, dla celów niniejszego wspólnego działania, być upoważnieni do podjęcia niezbędnych środków w przypadkach nagłych oraz winni zagwarantować trwały nadzór nad działaniem systemu,

Artykuł 3

1. W przypadkach wyjątkowych, gdy sytuacja ze względu na swój nagły charakter wymaga natychmiastowego działania, SG/HR jest upoważniony do wydania niezbędnych poleceń, o których mowa w art. 2 ust. 1. SG/HR niezwłocznie poinformuje Radę i Komisję o wszelkich poleceniach wydanych stosownie do tego artykułu.

⁽¹⁾ Patrz: str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. Rada może podjąć decyzję o modyfikacji instrukcji, jeżeli jest to konieczne.

Artykuł 4

Rada, stanowiąc jednomyślnie, dokona koniecznego przeglądu i dopracuje zasady i procedury określone w art. 2 i 3 niniejszego wspólnego działania w świetle rozwoju europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej. W tym kontekście Rada w szczególności wskaże środki, które należy podjąć w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa Unii Europejskiej lub Państwa Członkowskiego, zwłaszcza gdy doszło do utraty odbiorników ODP, ich niewłaściwego użycia lub narażenia na szwank; wskaże ona również, w jaki sposób może wydać Organowi Nadzorującemu niezbędne polecenia dotyczące wszystkich spraw, które mogłyby mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej lub jej Państw Członkowskich.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

B. BOT

Przewodniczący

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2004/553/WPZiB
z dnia 19 lipca 2004 r.
zmieniające wspólne stanowisko 2003/495/WPZiB w sprawie Iraku

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 7 lipca 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/495/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie Iraku w wykonaniu rezolucji 1483 (2003) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych (RRBNZ).

(2) W dniu 8 czerwca 2004 r. Rada Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych przyjęła RRBNZ 1546 (2004) przyjmując z zadowoleniem utworzenie suwerennego tymczasowego rządu Iraku, który przejmie całkowitą odpowiedzialność za rządzenie Irakim i władzę do 30 czerwca 2004 r. oraz to, że do 30 czerwca 2004 r. zakończy się okupacja Iraku, Tymczasowe Władze Koalicyjne przestaną istnieć, a Irak umocni swoją pełną suwerenność, podkreśliła jednak znaczenie zastosowania się przez wszystkie państwa do zakazów dotyczących sprzedaży lub dostaw do Iraku broni i pokrewnych materiałów określonych przez RRBNZ 661 (1990) Rady Bezpieczeństwa i następne właściwe rezolucje, w tym RRBNZ 1483 (2003), innych niż broń i pokrewne materiały niezbędne rządowi Iraku lub siłom wielonarodowym powołanym na mocy RRBNZ 1511 (2003), oraz przypomniła o stałych zobowiązaniach Państw Członkowskich do zamrożenia oraz transferu pewnych funduszy, aktywów i zasobów gospodarczych na mocy RRBNZ 1483 (2003), jak również o stałym zakazie wobec państw oraz ich zobowiązaniach dotyczących kategorii sprzętu określonych w ust. 8 i 12 RRBNZ 687 (1991) lub działań określonych w ust. 3 lit. f) RRBNZ 707 (1991).

(3) W dniu 28 czerwca 2004 r. Tymczasowe Władze Koalicyjne przestały istnieć, a Irak umocnił swoją pełną suwerenność.

(4) Działanie ze strony Wspólnoty jest niezbędne w celu zastosowania tych środków.

(5) Wspólne stanowisko 2003/495/WPZiB powinno zostać niniejszym odpowiednio zmienione.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Art. 1 wspólnego stanowiska 2003/495/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Sprzedaż, dostawa, transfer lub wywóz broni oraz wszelkiego typu pokrewnych materiałów, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i wyposażenia, sprzętu paramilitarnego oraz części zamiennych do wyżej wymienionych, do Iraku przez obywateli Państw Członkowskich lub z terytoriów Państw Członkowskich lub za pomocą statków lub samolotów pod ich banderą są zabronione niezależnie od tego czy pochodzą z terytoriów Państw Członkowskich czy też nie.

2. Bez uszczerbku dla zakazów wobec Państw Członkowskich oraz ich zobowiązań dotyczących kategorii sprzętu określonych w ust. 8 i 12 RRBNZ 687 (1991) z dnia 3 kwietnia 1991 r. lub działań określonych w ust. 3 lit. f) RRBNZ 707 (1991) z dnia 15 sierpnia 1991 r. ust. 1 niniejszego artykułu nie stosują się do sprzedaży, dostawy, transferu lub wywozu broni oraz wszelkiego typu pokrewnych materiałów niezbędnych rządowi Iraku lub siłom wielonarodowym powołanym na mocy RRBNZ 1511 (2003) do realizacji celów RRBNZ 1546 (2004).

3. Sprzedaż, dostawa, transfer lub wywóz broni i materiałów pokrewnych, określonych w ust. 2, podlega upoważnieniu udzielanemu przez właściwe organy Państw Członkowskich”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 8.7.2003, str. 72 wspólne stanowisko zmienione wspólnym stanowiskiem 2003/735. WPZiB (Dz.U. L 264 z 15.10.2003, str. 40).

Artykuł 2

Przepisy art. 5 wspólnego stanowiska 2003/495/WPZiB zostaną utrzymane w mocy, za wyjątkiem tego, że przywileje i immunitety określone w art 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 2 lit. a) i b) nie mają zastosowania w związku z żadnym orzeczeniem ostatecznym wynikającym ze zobowiązań umownych podjętych przez Irak po 30 czerwca 2004 r.

Artykuł 3

Wspólne stanowisko wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia. Stosuje się je od dnia 28 czerwca 2004 r.

Artykuł 4

Wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

P. H. DONNER

Przewodniczący
